

BIBLIOTECA
D. 1119

BIBL. FAC. DE LINGV. SI LITERAT.
INV. Nr. P9/15 75

LUCEAFARUL

REVISTA PENTRU LITERATURA SI ARTA

Anul XIV.

No. 5.

București, 1 Martie 1919.

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

P 72

Bibl. Institut. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. P3024 19 78

INV 2010

Prețul 3 lei.

Coșbuc și idealul național.

S'a vorbit la moartea marelui poet, și de ideile sale politice. Discuția au stârnit-o afirmațiunile gratuite ale unor ziare de tristă memorie, interesate într-o politică total naufragiată astăzi, ziare ce țineau să-și sprijine ticăloșia cu testimoniile necontrolabile ale morților. Li s'a răspuns că, deși George Coșbuc n'a spus-o nicăieri, credința lui politică iese din consensul întregii sale opere și ea nu poate fi alta decât aceea care s'a intrupat atât de maestros, cu prețul unei profunde tragedii. Impie dintr-o parte, necomplectă din cealaltă, discuția aceasta a fost de prisos. Pentru cine cunoaște opera lui, e cel puțin o naivitate să pui în discuție contradictorie marea idee politică pe care a hrănit-o puterea creatoare a lui Coșbuc și nemărginita lui dragoste de țară. Un amănunt din viața lui ne lămurește mai mult decât orice presupunere. Venit

Si eu, și-acei ce pe a vieții cale
De patru ori făcurăm drum mai lung
Decât al tău, mai pot spera s'ajung
Să văd pe culmi izbânda vieții tale?
Tu crești acum voinic și Dumnezeu
De nu-i măhnit pe noi ca să ne bată
Cu ce-a știut mai aspru el vreodată,
Să bat' un neam, vai, neam român al meu,
De ce chiar tu să ai o judecată
Așa de grea! — de nu-i măhnit pe noi,
Cu bine-ți va spori 'ndelung și anii,
Cu braț voinic îți vei oprî dușmanii
Și 'n lupte vei conduce ostași eroi.
Visăm și noi, de mult visăm voinicul
Ursit să scape-o fată de 'mpărat,
Cum Făt-Frumos ursit a fost s'o scape,
El iar o să ridice-un neam furat
De-ai săi dușmani și-aproape aruncat

din Ardeal în țară, Coșbuc n'a cerut niciodată să fie recunoscut cetățean român. Când i se puneă această chestiune, poetul a întâmpina cu un zâmbet ironic ca pe orice goală formalitate. Pentru dânsul Ardealul și țara se contopiau în unitatea supremă a neamului și singura, adevărata cetățenie i-o dă conștiința lui făcută una cu conștiința națională. Că acestei unități, care trăia în sufletul său ca o realitate atotstăpânitoare, poetul i-a dorit și forma concretă politică — cine se îndoiește decât cei ce nu cunosc scrisul lui? George Coșbuc a spus-o limpede în poezia *Spade și Corăbii*, dedicată printrului moștenitor. Pentru ideea răspicată și pentru dureroasa potrivire a morții sale în pragul întregirii naționale, reproducem sfârșitul acestei poezii

Subt bulgării 'nmormântătoarei sape.
Veni-va El, și peste munți și ape,
Sumeț va stăpâni în Vest și în Ost —
In inimă-mi, o știu, o știu eu bine!

.....
Și va veni, veni și-un timp dorit,
Când cele 'ngusle-și vor mări cuprinsul,
Când cele ce-au fost joc vor fi 'ntr'adinsul,
Și nu ne va 'ngrădi 'n puteri invinsul
Șirag de munți:

Tu rege, prea mărit,
Al vremilor de-atunci, Tu, mândre nume,
Voiu fi 'n mormânt cu suflet tresărit
Știind că 'n lupte porți cumplite săbii
Și drum măreț Tu dai schimbatei sorți,
Că în larg pe Pontul Euxin, Tu porți
Unite 'n stol puternice corăbii!